

PONÈNCIA POLÍTICA DEL CINQUÈ CONGRÉS NACIONAL

SOLIDARITAT PER LA INDEPENDÈNCIA

SITUACIÓ POLÍTICA POSTERIOR A LES ELECCIONS MUNICIPALS

L'anomenat "procés" ha arribat a la seva fi amb l'esgotament dels discursos dels principals partits autoanomenats independentistes. La independència ha desaparegut de l'agenda de prioritats dels tres partits que fins ara han rebut el vot de la gran majoria dels independentistes. La successió d'esdeveniments que han tingut lloc des de la no investidura de Puigdemont del maig del 2018 i especialment tot allò que ha passat posteriorment a la sentència del judici del Primer d'octubre ho demostra.

Malgrat que el poble català va atorgar el 52% dels vots i 74 diputats als tres partits parlamentaris que s'autodefineixen com a independentistes això no ha servit per avançar ni un mil·límetre cap a la independència. Per contra, l'actual Govern de Catalunya té el suport únicament d'una de les tres forces i 33 dels 135 diputats al Parlament i les institucions autonòmiques pateixen un descrèdit total. El Govern és l'encarregat d'aplicar la repressió contra l'independentisme de base, en lloc de fer la funció d'escut. Els atacs a la llengua i cultura catalanes s'acaten i fins i tot es legitimen. L'exemple més clar és l'aprovació al Parlament de Catalunya de la llei en què se situa el castellà com a llengua curricular al mateix nivell que el català.

Junts per Catalunya, fruit d'una lluita caïnita, ha acabat reincorporant el discurs de la gestió autonòmica malgrat la sortida del Govern autonòmic aprovada per les bases del partit. La inhabilitació de la presidenta del partit i la confecció de les llistes municipals ha derivat en la represa del discurs convergent dintre de Junts. Els pactes amb el PDeCAT i la incorporació dels seus quadres municipals, ha suposat una represa del discurs tradicional de Convergència democràtica. La recuperació de l'independentisme retòric fonamentat en posposar l'embat independentista per la manca d'unitat i la suposada feblesa de Catalunya.

ERC ha perdut més de 300.000 vots i molta implantació municipal. Continuen governant la Generalitat des de la feblesa de no tenir una majoria parlamentària i els seus principals projectes estratègics (referèndum acordat amb Madrid, Mesa de diàleg, olimpíades i Acord de Claredat, ...) han posat en evidència que eren globus sonda sense cap fonament real d'assoliment.

Tan Junts com ERC han iniciat una lluita per intentar desplaçar-se mútuament del màxim nombre d'institucions (Ajuntament, Consells comarcals i Diputacions). L'estratègia seguida per ambdós ha estat similar: intentar acordar, si cal, amb els partits del 155 per arraconar l'altre. La lluita per les engrunes autonòmiques ha estat aprofitada, sobretot, pel PSOE de Catalunya per generar discòrdia dintre l'independentisme.

Per el seu costat l'objectiu seguit per el Consell per la República, des de l'exili, d'intent d'unitat d'acció del independentisme entre partits, tampoc ha reeixit, especialment per la manca d'interès de la CUP, que no hi participava, i clara predisposició en contra d'ERC. Conformant-se finalment el Consell per la República, com un ens de confrontació

de l'independentisme de base, des de l'exili, però sense estratègia i acció clara respecte a la política que se segueix a Catalunya.

Davant aquest escenari considerem que la intervenció en la política Catalana del Consell per la República és ara per ara lluny de poder convertir-se en un actiu influent, essent necessari que cerqui sinergies i aliances dins de Catalunya per tal de configurar una força real i decisiva. D'altre manera assistiríem a la confirmació d'un altre element distorsionant, mes que a un element aglutinador de força i unitat.

La manca d'acords entre els partits independentistes, a curt, mitjà o llarg termini és evident.

La gran diferència que ha aparegut en el comportament electoral de les municipals de 2023 ha estat la confirmació d'un moviment de fons de cada vegada més gruix. Una part important de l'electorat independentista ja no opta pel vot útil. Una part considerable de l'electorat ha decidit passar a l'abstencionisme o el vot nul, a la vista que no se senten representats per les opcions electorals majoritàries.

En aquest context, creiem que cal refermar l'aposta per una llista cívica allunyada dels partits tradicionals i, si cal, dels partits. Encapçalada per saba nova que no tingui l'autonomisme i el partidisme en l'ADN del seu dia a dia. Que no comerciï amb els anhels de la ciutadania i sigui conseqüent amb el programa electoral. Que posi la Independència al centre de la seva acció política.

Valorem positivament que una entitat com l'ANC lideri el debat de la llista cívica. Considerem que el bagatge d'anys de lluita i mobilitzacions li dona la credibilitat necessària per encapçalar un projecte de tanta magnitud.

Cal que el debat intern en el si de l'ANC acabi en la presentació d'una agrupació d'electors o la fórmula que decideixin, per tal que l'electorat independentista que està sense referent electoral, pugui tornar a votar massivament una candidatura ciutadana coherent amb l'objectiu i el seu programa electoral.

BALANÇ DE L'ACCIÓ POLÍTICA DE SI DURANT EL DARRER MANDAT

L'executiva nacional va prendre possessió el 26 d'octubre de 2019, dos anys després del Referèndum d'Independència, la DUI suspesa, l'acceptació passiva del 155 i l'empresonament o exili del Govern. En aquell moment ja podíem constatar la manca de voluntat política d'implantar el resultat del referèndum d'acord amb la llei del Referèndum aprovat pel Parlament.

Constatàvem, de nou, que la classe política dirigent havia acceptat el marc fixat pel 155 i les eleccions imposades pels partits del 155. El Govern sorgit no va implementar cap de les iniciatives polítiques amb què s'havien presentat però el victimisme i el xantatge emocional respecte dels presos i exiliats seguia mantenint la ciutadania al costat dels partits independentistes majoritaris, malgrat la constatació d'un cert desgast.

Les candidatures municipals de Primàries Catalunya van poder constatar que, malgrat la rendició de l'octubre del 2017, els partits independentistes majoritaris seguien comptant amb bona part del suport electoral.

Calia doncs, seguir bastint un pol que apostés per la unilateralitat conseqüent, que treballés a les institucions autonòmiques amb la pretensió d'incomodar l'Estat i iniciar un nou embat.

Bona part de l'independentisme creia que el judici al Tribunal Suprem espanyol posaria en evidència la injustícia de l'actuació de l'Estat i permetria internacionalitzar el "cas català". La sentència (octubre de 2019) va evidenciar que l'Estat pensava criminalitzar i mentir per empresonar el Govern.

Les declaracions dels líders del procés van evidenciar una renúncia total a implantar la República catalana i van posar de relleu la mentida que havia representat l'1 d'octubre. Malgrat afirmaven que seria vinculant i que n'aplicarien els resultat, van entregar-se als jutges de l'enemic o van fugir a l'exili.

La mobilització popular contra la "sentència del Procés" va evidenciar que la Generalitat de Catalunya participava de la repressió enviant els Mossos d'Esquadra, col·laborant amb les forces d'ocupació espanyoles, per atonyinar i ferir la població. Alhora, vam començar a intuir el que més tard vam saber: una part de l'independentisme utilitzava les mobilitzacions per intentar negociar i justificar una Mesa de diàleg amb l'estat i justificar futurs acords d'investidura.

La col·laboració de la Generalitat amb la repressió, la sentència del procés i la gestió de la guerra de les pancartes del Palau de la Generalitat que va acabar en la retirada de l'acta de diputat del president Torra i en una lluita caïnita que va portar a unes noves eleccions.

Solidaritat, a la vista que es conformava una candidatura encapçalada per Laura Borràs que incorporava la unilateralitat i la confrontació, vam considerar oportú formar part de la llista de Junts pel Parlament de Catalunya amb els partits integrants del Consell de la República. Els resultats de Junts, per darrere d'ERC, van fer que l'estratègia guanyadora i que s'imposaria fos la d'ERC, favorable del diàleg amb el Gobierno i la normalització del PSOE a Catalunya. Per primera vegada, l'independentisme va tenir el 52% dels vots a les eleccions autonòmiques.

Malgrat l'evident diferència de posicionaments entre ERC i JUNTS, un acord in extremis entre el President de Junts i Pere Aragonès van proposar un acord de govern que repartia el poder autonòmic renunciant definitivament a la implementació del mandat de l'1 d'octubre i cedint tota la iniciativa a l'estratègia d'ERC, favorable d'un pacte amb Espanya per alliberar els presos del Procés a canvi d'acatament constitucional. Per aquest motiu, Solidaritat va acordar desvincular-se del pacte de Govern i adoptar un posicionament crític amb el Pacte de Govern.

El temps donà la raó a Solidaritat quan els militants de Junts va decidir que, davant dels incompliments del Pacte de Govern, la manca d'unitat interna i la deslleialtat mútua, calia abandonar el Govern de la Generalitat.

Des d'aleshores, l'apropament d'ERC al PSOE, l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat amb el PSOE, la modificació del Codi Penal i les cortines de fum de la Mesa de diàleg, les olimpíades d'Hivern amb l'Aragó i l'Acord de claredat han posat en evidència l'esgotament del processisme.

És l'hora d'iniciar una nova fase.

PROPOSTA POLÍTICA

Posicionament sobre les eleccions espanyoles?

Solidaritat catalana per la Independència només es planteja participar en les eleccions espanyoles en una llista de bloqueig de les institucions espanyoles per afeblir-les. Cal, però, ser conscient del pes demogràfic de Catalunya i de la manca d'unitat en aquesta direcció i, en conseqüència, la considerem la menys probable de les situacions.

Alternativament, Solidaritat plantejarà als seus adherits participar activament en una campanya per l'abstenció durant la campanya electoral. "Sí ets espanyol, vota".

Solidaritat catalana per la Independència, en el supòsit que aquesta llista cívica sigui una realitat en els termes que està definida en el full de ruta de l'Assemblea, proposarà als seus adherits i adherides no presentar-se a les eleccions al Parlament de Catalunya i donar suport a la llista cívica. Si fruit del procés intern, l'ANC decidís no concórrer a aquestes eleccions, Solidaritat, i la seva executiva proposarà presentar una llista electoral a les quatre circumscripcions del Principat.

En l'àmbit civil, des de Solidaritat cal donar suport, impulsar i com a mínim valorar positivament totes aquelles accions que impliquin organització, moviment, sortida al carrer, trobades, etc. És fonamental reforçar les rutines de contacte entre persones i organitzacions, enfortir les relacions personals, demostrar a escala comunitària, familiar i personal que hi ha una dedicació a la causa de la independència. Cal que tornin a implicar-se en expressions populars de resistència.

Aprovat per l'Executiva nacional a Barcelona, 21 de juny de 2023